

Sygn. akt IV U 885/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 maja 2019r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 maja 2019r. w S.

odwołania J. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 3 grudnia 2018 r. Nr (...) - (...)

w sprawie J. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala J. W. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 01 listopada 2018r. do 31 października 2021r.

Sygn. akt: IV U 885/18 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 3 grudnia 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił J. W. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że u ubezpieczonego nie stwierdzono niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła J. W. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu stanowiska wskazała, że stan jego zdrowia pogarsza się i w związku z tym nie może podjąć pracy (odwołanie k.1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 26 listopada 2018r., która nie stwierdziła u ubezpieczonego niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.2 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony J. W. do 31 października 2018r. uprawniony był do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (decyzja z 14 czerwca 2017r. o ustaleniu prawa do renty na okres do 31 października 2018r. k.235 akt rentowych). W dniu 24 września 2018r. ubezpieczony wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (wniosek k.239 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 30 października 2018r. ustalił, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika z 30 października 2018r. k.241 akt rentowych).

Na skutek sprzeciwu ubezpieczonego od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika ubezpieczony skierowany został na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 26 listopada 2018r. ustaliła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (sprzeciw ubezpieczonego od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS k.61 akt rentowych – tom dokumentacji medycznej i orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 26 listopada 2018r. k.243 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 3 grudnia 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (decyzja z 3 grudnia 2018r. k.244 akt rentowych).

Ubezpieczony ma 59 lat i wykształcenie zawodowe – ślusarz-mechanik. Od 1 maja 1985r. do chwili wystąpienia po raz pierwszy z wnioskiem o rentę w 1999r. ubezpieczony prowadził własną działalność w zakresie cholewkarstwa (potwierdzenie ubezpieczenia k.5 akt rentowych).

Ubezpieczony cierpi na chorobę zwyrodnieniowo-dyskopatyczną kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego z wielopoziomową dyskopatią, z przewlekłym zespołem bólowym i ograniczeniem ruchomości odcinka szyjnego i lędźwiowego, a nadto na obustronny zespół cieśni nadgarstków leczony operacyjnie, ale bez poprawy, uszkodzenie nerwu łokciowego lewego, zespół bólowy barku lewego z ograniczeniem ruchomości czynnej, zawroty głowy naczyniopochodne i przewlekłe zapalenie trzustki. Stopień zaawansowania w/w schorzeń, a w szczególności schorzeń narządu ruchu – kręgosłupa oraz kończyn górnych nadal narusza sprawność organizmu ubezpieczonego w stopniu powodującym dalszą częściową niezdolność do pracy od 1 listopada 2018r. do 31 października 2021r. (opinia biegłych ortopedy, neurologa i chirurga k.10 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego J. W. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r., poz.748 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia, czy u ubezpieczonego istnieje w dalszym ciągu niezdolność do pracy, a jeżeli tak to jakiego stopnia. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalistów z zakresu ortopedii, neurologii i chirurgii. Sporządzona na tę okoliczność opinia zespołu biegłych dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczony jest nadal ,tj. od 1 listopada 2018r. osobą częściowo niezdolną do pracy, a przewidywany okres trwania tej niezdolności to 31 października 2021r. W złożonej opinii biegli nie podzielili stanowiska organu rentowego co stanu zdrowia ubezpieczonego w kontekście możliwości wykonywania przez niego pracy zawodowej i wskazali, że stan narządu ruchu ubezpieczonego w dalszym ciągu powoduje, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy. Biegli podkreślili,

że mimo systematycznego leczenia rehabilitacyjnego i operacyjnego zespół bólowy kręgosłupa nie tylko nie uległ złagodzeniu, ale wzmogły się dolegliwości ze strony kręgosłupa szyjnego. Nie uzyskano również poprawy w zakresie sprawności rąk ubezpieczonego, co powoduje, że nie może on wykonywać pracy zgodnej z nabytymi kwalifikacjami (opinia biegłych k.10 akt sprawy). Analizując powyższą opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez specjalistów z zakresu schorzeń występujących u ubezpieczonego, a ponadto poprzedzona była analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonego i jego badaniami. Opinia jest spójna i należyście uzasadniona.

Sąd nie przychylił się do wniosku organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii innego zespołu biegłych, gdyż zarzuty organu do dotychczasowej opinii biegłych nie mają charakteru zarzutów merytorycznych, ale stanowią polemikę z prawidłowymi ustaleniami i wnioskami biegłych (pismo organu rentowego z 12 kwietnia 2019r. k.18 akt sprawy).

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.